

prima: ljepši dio obitelji Lasić – Anita i Nada

Osmomartovska ulica bb

88224 Jare

nedjelja, 8.III.2020. godine

Najdraže prijateljice moje!

Osvanulo je čudesno jutro u kojem će vaš vedar, zarazan osmijeh pobjedonosno otpuhnuti tmurne oblake pune svakidašnjih briga i problema. Na današnji Dan žena, u čast svih dragih baka i majki, svečano obećajem da neću zanovijetati niti držati prodike, već vam s ljubavlju posvetiti ono što mi vas dvije godinama velikodušno darujete – svoje slobodno vrijeme. Toga je sve manje i manje, a vaša bezbrižna curica kani ponosno uzdignute glave poći u novo sutra. Dok još nije posve kasno, želim ispisati ovo pisamce najdražim damama s bogatim životnim iskustvom.

Draga bako, praćena tvojim brižnim pogledom prošetala sam najskrovitijim puteljcima svoga djetinjstva i evo, ruku pod ruku s tobom, stigla na prag odrastanja. Podvlačim crtu i zaključujem: kao vlasnica baka-servisa koji je poslovao punom parom, uspjela si ispuniti baš svaku željicu svojoj vragolastoj unuki. Danas znam da ti nije bilo lako pojesti onu moju prvu pitu nakrcanu ljutom papričicom i svakojakim začинима, a ujedno glumiti da kušaš najslasniji specijalitet ovoga svijeta. „Život ne nudi samo med i mlijeko, no isplati ga se isprobati“, pamtim tvoje riječi kojima si me pokušavala utješiti zbog razbijenih kuglica dok smo prvi put skupa kitile božićno drvce. Upravo zbog onih dobrih, starih priča iz tvojega djetinjstva, bajki koje si mi pripovijedala dok ne utonem u san, zagonetki koje jedva čekam ponovno odgonetati – moramo što duže ostati jedna pokraj druge. Oprosti za svaki moj nestašluk, svaku razbijenu kuglicu, a pogotovo za pitu od ljute papričice, s kojom si se nosila poput pravoga borca!

Mila majko, znam da tvoj put nije oduvijek posut laticama ruža; bilo je tu i trnja koje je urezalo duboke ožiljke na krhka ženska stopala. Na svu sreću, jedna si od onih koje ne jadikuju što ruža ima trnje, nego se raduju zato što navrh trnja cvjeta ruža. Otkad znam za sebe, ti si moj čudesni eliksir radosti kojim tugu, bol i razočaranje uspješno mijenjam za sreću, zdravlje i ponos. Nekoć, pak, nisam znala da si odgađala brdo poslovnih obveza samo da bi me naučila žonglirati, niti da si me u igri skrivača redovito puštala da pobijedim. Šepurila bih se tad kao bahata kraljica na tronu, koja bi ti naložila da skupa gledamo Titanic ili spravljamo krafne s nadjevom od džema, mekane i tople poput tvojeg zagrljaja.

Koliko li sam ti samo puta, istim tim slasnim krafnama, isflekala garderobu u ormaru, u potrazi za crnom krznenom bundom za svoju dječju modnu reviju?! Ništa se ne može mjeriti s bakinim kulinarskim receptima i tvojim odjevnim kombinacijama, a ja upravo zbog tih ženskih trica odlučujem postati baš poput vas dvije!

Priznajem da me u zadnje vrijeme od vas sve više udaljavaju primamljiva čuda moderne tehnologije, što je uzrok naših učestalih nesporazuma i prepirki. Pod istim smo krovom, a mislima – kilometrima daleko! Uzalud sva moja opravdanja da se na magnetski privlačnim ekranima ne skriva samo zabavni, nego i edukativan sadržaj – vas dvije ostajete pri svome. Premda se tu nađu i recepti za slastice nalik bakinima, i odjevne fensi-šmensi kombinacije poput maminih, vas dvije složno tvrdite da mobitele koristimo samo kad nekome imamo nešto važno poručiti. Tek nakon povišenih tonova, tvrdoglava i nepopustljiva kakva već jesam (na koga li sam takva?!), u samoći svoje sobe razmislim i uviđam koliko dragocjenog vremena uludo provodim. Suočivši se s gorkom istinom, priznajem samoj sebi da ste bile u pravu, jer toliko je još knjiga nepročitanih, igara neodigranih, priča neispričanih! Čvrsto odlučujem od danas biti boljom kćeri i unukom, koja će vam ubuduće češće pružiti ruku podrške, pažljivije poslušati svaki zlata vrijedan savjet, biti pouzdanije rame za plakanje.

Kako idu dani i godine, postajem svjesna da će zub vremena jednom načeti vaš blistav osmijeh, no iza njega ostat će još ljepše bore smijuljice! Sigurna sam da nije lako nositi breme zlatnih godina, ali srebrnkasti preljev vaših vlasi dokazuje da je sve vrijedilo truda. Kad se učini da su teški poslovi svadali vaše umorne noge, uviđam da je nemoguće slomiti krila vašem vedrom duhu. Prije nego što se sve to dogodi, ostavit ću svoja četiri zida s virtualnim, onim internetskim prozorom u svijet. Odsad ću bacati pogled kroz stvarni prozor, otkud me k sebi mami prijateljski nastrojena zajednica živih, odraslih bića. Odabrat ću one najiskrenije te njima posvetiti ostatak svog života, a među svim mojim prijateljicama – počasno mjesto pripada vama dvjema. Stoga ću, na kraju ovoga pisma, dokazati da sam usvojila vašu životnu lekciju broj jedan, o pravilnoj primjeni čarobnih riječi: „Hvala, molim, oprostite, izvolite“. HVALA vam od sveg srca na originalnom daru života, MOLIM vas da me i dalje usmjeravate na pravi put, OPROSTITE mi nebrojene djetinjaste ispade i IZVOLITE primiti ovaj pismeni buket najljepših želja povodom današnjeg Dana žena!

Voli vas vaša ANA 😊